יא: הכל ממירין פרק ראשון תמורה

רב חסדא סבר כמאן דאמר טריפה אינה חיה ורבא סבר במאן דאמר טריפה חיה. וכפ"ק דבכורות (דף ג.) נתפסה סוגיא זאת גבי שותפות עובד כוכבים דלא מקדא סבר טריפה חיה וז מן הסוגיות הסוכות שבהש"ס וכן מצינו בשאר דוכתי גבי פלוגתא דאמרי ורבא דידים מוכיחות במסכת נדרים (דף ה.) ובמסכת גזיר (דף סב. ע"ב) ומיהו לריך עיון לפי הא דאמר רבא הכא טריפה חיה [1]דבפרק החולין (יבמות דף לו) אמר רבא גבי ספק טריפה מסתיגן לה י"ב מדם:

[2]**התם** [3]**לא** נחתא ליה [4]קדושת הגוף. [5] פירש רש"י דבשר דשותפות העובד כוכבים פוטרת מן הבכורה וכפ"ק דבכורות (דף ג.) קאמר אפי' למ"ד שותפות העובד כוכבים אינו פוטר והא דאמר התם לא נחתא ליה קדושה ר"ל להקריב: **היא** שלמים וולדה חולין ושחטה בפנים מהו. פירוש אם הולד אסור משום חולין בעזרה ונראה דאינו למיפסטיה [6] מהתיא דלעיל דהשמטנו את המעמא ומצא כה גן ד' מי משמע דלא הוי חולין בעזרה:

תנו רבנן [6] [7]יכול האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה ת"ל [8]כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש ממנו לה' ולא כולו לה' יכול תצא לחולין ת"ל יהיה קדש הא כיצד [9]תמכר לצרכי עולות ודמיה חולין חוץ מדמי אבר שבה דברי רבי מאיר ורבי יהודה [א] [2]ור' יוסי ור' שמעון אומר מנין לאומר רגלה של זו עולה שכולה עולה שנאמר כל אשר יתן ממנו לה' כשהוא אומר יהיה קדש לרבות את כולה אמר מר תמכר לצרכי עולות [3] והא קמייתי בהמה מחוסרת אבר אמר רבא באומר הרי עלי עולה בחייה [4] אמר רב חסדא [5] מודה רבי יהודה בדבר [6] שעושה אותה טרפה רבא אמר בדבר שעושה אותה נבילה ורב ששת אמר [7]בדבר שהיא מתה מאי איכא בין רב חסדא לרבא איכא בינייהו טרפה חיה רב חסדא סבר לה כמאן דאמר [8]טרפה אינה חיה ורבא סבר לה כמ"ד טרפה חיה ומאי איכא בין רבא לרב ששת איכא בינייהו דרבי אלעזר [9] דאמר רבי אלעזר [10]ניטלה ירך וחלל [11]שלה נבילה רבא סבר לה כרבי אלעזר רב ששת לא סבר לה כר' אלעזר מיתיבי אמר רבי נראין דברי רבי יהודה בדבר שאין הנשמה תלויה בו ודברי רבי יוסי בדבר שהנשמה תלויה בו [1] לאו מכלל דפליג עליה דרבי יהודה בשלמא נראין דברי רבי יהודה בדבר שאין הנשמה תלויה בו [2] מכלל דפליג עליה דר' יוסי אלא נראין דברי רבי יוסי בדבר שהנשמה תלויה בו [3] לאו מכלל דפליג עליה דרבי יהודה ותיובתא דכולהו לא חסורי מיחסרא והכי קתני נראין דברי רבי יוסי לר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו שאף רבי יהודה לא נחלק עליו אלא בדבר שאין הנשמה תלויה בו אבל בדבר שהנשמה תלויה בו מודי ליה [4] בעי רבא בעוף מהו [5]בהמה אמר רחמנא והא לאו בהמה היא או דלמא [6]קרבן אמר רחמנא [7] והאי נמי קרבן הוא [8]תיקוי [9] בעי רבא [10] [11]הקדיש אבר לדמיו מהו דתיחות ליה קדושת הגוף [1] מי אמר [2] כיון דנחתא ליה קדושת דמים נחתא ליה נמי קדושת הגוף [3] ומדאקדישה לחד אבר אקדישה לכולה או דלמא חד מגו אמר תרי מגו לא אמר [4] תפשוט ליה מדידיה [5] דהאמר רבא [6] הקדיש [7]זכר לדמיו קדוש קדושת הגוף התם דאקדישה לכוליה הכא [8] דאקדישה חד אבר מאי [9] תיקו בעי מיניה [10] מרבא [11]הקדיש חד אבר מהו בגיזה תפשוט לך מהא דתניא [1] [2]לא תגוז בכור צאנך אבל אתה גוזז בשלך ושל אחרים [3] התם לא נחתא ליה קדושה כלל הכא נחתא ליה קדושה [4] לישנא אחרינא התם אין בידו להקדישו הכא בידו להקדישו בעא מיניה אביי [5] מרבא הקדיש עורה מהו בעבודה [6] תא שמע האומר מה שבמעיה של זו עולה מותרת בגיזה ואסורה בעבודה מפני כחוש עובר שבה אמר ליה [7]כי קתני אסורה בעבודה מדרבנן אי הכי אפילו בגיזה נמי תיתסר אמר ליה עבודה דמיכחשא [8] גזרי בה רבנן גיזה לא גזרי בה רבנן בעא מיניה אביי מרב יוסף [9] [10]היא שלמי' וולדה חולין [11] ושחטה בפנים מהו למ"ד ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין מי הוי חולין בעזרה או לא א"ל

הקדיש אבר לדמיו מהו דתיחות קדושת הגוף. לכל הבהמה ותיקרב עולה מי אמר לרבי יוסי מדאקדיש חד אבר לדמיו פסגה קדושה לכולה בהמה לדמיה ומיגו דנחתא לה קדושת דמים לכולה בהמה נחתא לה קדושת הגוף האולו והא גופא חזיא לעולה למה לי למוכרה ולהביא בדמיה עולה אלא כל כמה דאי להקדישו בעא מיניה אביי [1] מרבא הקדיש עורה מהו בעבודה [2] תא שמע האומר מה שבמעיה של זו עולה מותרת בגיזה ואסורה בעבודה מפני כחוש עובר שבה אמר ליה [3]כי קתני אסורה בעבודה מדרבנן אי הכי אפילו בגיזה נמי תיתסר אמר ליה עבודה דמיכחשא [4] גזרי בה רבנן גיזה לא גזרי בה רבנן בעא מיניה אביי מרב יוסף [5] [6]היא שלמי' וולדה חולין [7] ושחטה בפנים מהו למ"ד ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין מי הוי חולין בעזרה או לא א"ל

יכול האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה ת"ל כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש ממנו לה' ולא כולו לה' יכול תצא לחולין ת"ל יהיה קדש הא כיצד תמכר לצרכי עולות ודמיה חולין חוץ מדמי אבר שבה דברי רבי מאיר ורבי יהודה. הכי נמי דאמר רבא באומר הרי עלי עולה בחייה. אי נמי דאמר רב חסדא מודה רבי יהודה בדבר שעושה אותה טרפה. אי נמי דאמר רב חסדא בדבר שהיא מתה. אי נמי דאמר רב חסדא בדבר שעושה אותה נבילה. אי נמי דאמר רב חסדא בדבר שהנשמה תלויה בו. אי נמי דאמר רב חסדא בדבר שאין הנשמה תלויה בו